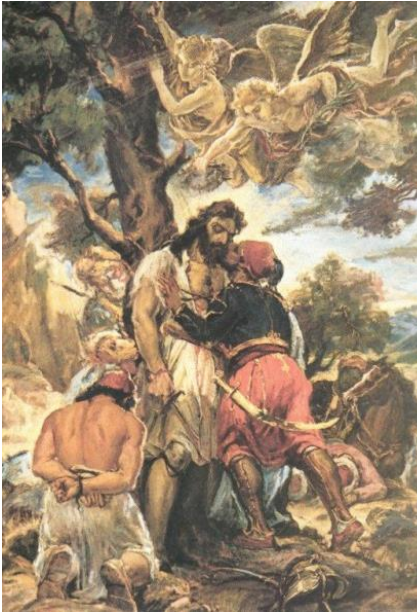

Ενότητα Γ' - Κεφάλαιο 10

1825: Ο Ιμπραήμ στην Πελοπόννησο

Στις αρχές του 1825 ο **Ιμπραήμ έκανε απόβαση στην Μεθώνη** (Ν.Δ. άκρο της Πελοποννήσου). Ο στρατός του ήταν καλά οργανωμένος από Γάλλους αξιωματικούς. Αντίθετα, οι Έλληνες όχι μόνο ήταν ανοργάνωτοι ακόμη, αλλά και **εξαιτίας του εμφυλίου ο Κολοκοτρώνης και άλλοι οπλαρχηγοί βρίσκονταν κλεισμένοι στις φυλακές**.

Η έλλειψη των εμπειροπόλεμων οπλαρχηγών οδήγησε την κυβέρνηση να διορίσει αρχηγό τού στρατού εναντίον των Αιγυπτίων έναν **πλοίαρχο** (τον Κυριάκο Σκούρτη).

«Το φίλημα του Ιμπραήμ»

Στην πρώτη **μάχη** που έδωσε στα **Κρεμμύδια** της Μεσσηνίας, ο στρατός του διαλύθηκε. Ο Ιμπραήμ προχώρησε ανενόχλητος και κατέλαβε το κάστρο του Ναβαρίνου (της Πύλου). Μέχρι το τέλος της άνοιξης **είχε καταλάβει όλη την Μεσσηνία**.

Ο λαός ήταν πανικοβλημένος. Ο **Παπαφλέσσας** προσπάθησε να πείσει την κυβέρνηση να απελευθερώσει τον Κολοκοτρώνη, αλλά απέτυχε. Κατέβηκε ο ίδιος στην Μεσσηνία, για να αντιμετωπίσει τον αιγυπτιακό στρατό.

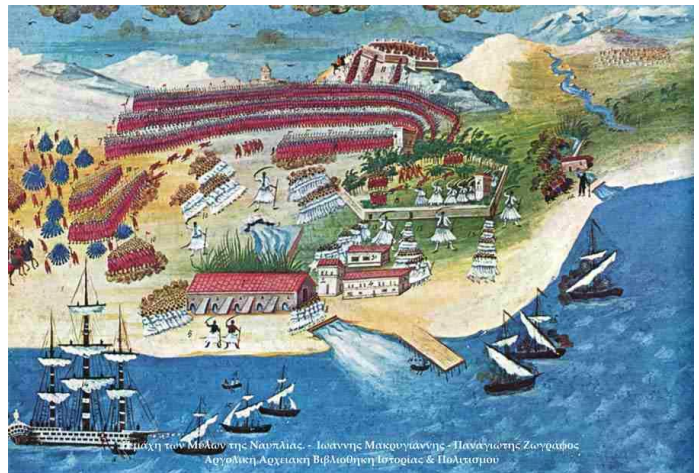
Οχυρώθηκε πρόχειρα στο **Μανιάκι**, κοντά στο Ναβαρίνο. **Στην μάχη που ακολούθησε σκοτώθηκε**, όπως και οι στρατιώτες του.

Σύμφωνα με την λαϊκή παράδοση, ο Ιμπραήμ μετά την μάχη έδωσε εντολή στους στρατιώτες του να σηκώσουν τον νεκρό Παπαφλέσσα και να τον στερεώσουν όρθιο σ' ένα δέντρο. Κατόπιν τον χαϊρέτησε στρατιωτικά και τον ασπάστηκε, για να τον τιμήσει.

Ο Ιμπραήμ μετά το Μανιάκι έφτασε ανενόχλητος μέχρι την **Τριπολιτσά**, την κατέλαβε (άδεια από τους κατοίκους της, αφού την είχαν εγκαταλείψει έντρομοι) και **προχώρησε προς το Ναύπλιο**, όπου είχαν την έδρα τους οι επαναστάτες.

Η κυβέρνηση, μπροστά στην δύσκολη κατάσταση, αναγκάστηκε να δώσει **γενική αμνηστία**. Αποφυλάκισε τον **Κολοκοτρώνη** και τον διόρισε **αρχιστράτηγο**.

Στο μεταξύ, μερικές εκατοντάδες Ελλήνων, με αρχηγούς τον Δημ. Υψηλάντη και τον Ιωάν. Μακρυγιάννη, έδωσαν σκληρή **μάχη στους Μύλους** (βρίσκονται σε ένα στενό πέρασμα ανάμεσα στα βουνά, κοντά στο Άργος), ανέκοψαν την πορεία τού τετραπλάσιου σε δύναμη αιγυπτιακού στρατού και τον ανάγκασαν να γυρίσει πίσω στην Τριπολιτσά.

Η μάχη των Μύλων

Η κυβέρνηση στο μεταξύ ανέθεσε σε έναν Γάλλο αξιωματικό, τον **Κάρολο Φαβιέρο**, να αρχίσει να συγκροτεί **τακτικό ελληνικό στρατό**.

Ο Κολοκοτρώνης, από την άλλη, βλέποντας την ελληνική νίκη στους Μύλους πίστευε πως οι Έλληνες δεν ήταν έτοιμοι ακόμη να αντιμετωπίσουν με κατά μέτωπο μάχες τον καλά οργανωμένο στρατό τού Ιμπραήμ και επομένως **θα έπρεπε να συνεχίσουν** την τακτική του κλεφτοπολέμου.

Από το σχολικό βιβλίο:

Διαβάζουμε στις «Πηγές» (σελ. 116 - Πηγή 1) έναν διάλογο μεταξύ Κολοκοτρώνη και Ιμπραήμ, χαρακτηριστικό για την γενναιότητα του Κολοκοτρώνη.

Ερωτήσεις κατανόησης

1. Με βάση τα όσα διαβάσατε στο κείμενο, γιατί ήταν αναμενόμενο να νικηθεί ο στρατός του Σκούρτη από τον στρατό του Ιμπραήμ;
  2. Διηγηθείτε με λίγα λόγια τι έγινε στο Μανιάκι.
  3. Πού πήγε μετά το Μανιάκι ο Ιμπραήμ; Γιατί «ανενόχλητος»; Οι Έλληνες γιατί δεν αντιδρούσαν;
  4. Τι έγινε αργότερα στους Μύλους; Πώς μπόρεσαν να νικήσουν οι Έλληνες τους τετραπλάσιους σε αριθμό Τούρκους;
  5. (Για σκέψη και συζήτηση στην τάξη:)
    - α) Ο Κανάρης πήγε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου για να πυροπολήσει τον αιγυπτιακό στόλο μέσα στην έδρα του. Σύμφωνα με τις εφημερίδες της εποχής, τον είδε ένα γαλλικό πολεμικό πλοίο και τον πήρε στο κυνήγι, μαζί με τα αιγυπτιακά πλοία, ρίχνοντάς του κανονιές.
    - β) Η ελληνική κυβέρνηση ανέθεσε σε έναν Γάλλο ανώτερο αξιωματικό να συγκεντρώσει ελληνικό στρατό.
    - γ) Οι Αιγύπτιοι είχαν οργανώσει τον στρατό τους με την βοήθεια Γάλλων ανώτερων αξιωματικών.
    - δ) Στην Γαλλία οι άνθρωποι –πλούσιοι και φτωχοί– ενίσχυαν όπως μπορούσαν τον ελληνικό αγώνα.Τελικά με ποιων το μέρος ήταν οι Γάλλοι; Τι καταλαβαίνουμε για τον διαφορετικό τρόπο που συμπεριφέρονται τα κράτη και οι πολίτες τους;
-